

הנדרלת ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה 1158

זוהי צפורה צוטר, בת 17 וחצי, בת חיפה ותלמידת שמינית, שהצליחה, לדבריה, "ללקט קצת זמן בין השעורים" כדי לחבר תשבץ בשביל "העולם הזה", אותו היא קוראת בקביעות רבה, אף שעד עתה לא שלחה למערכת דבר. גם שאר הקוראים מוזמנים שוב לחבר תשבץ לפי הגדלופה הזאת ולשלחו למדור התשבצים של "העולם הזה", ת.ד. 136, תל-אביב, בצרף תמונה ותאור קצר של תולדות חייהם.

9	8	7		6	5	4		3		2	1
		14		13		12	11				10
	19		18	17		16			15		
		24		23	22				21	20	
28		27			26				25		
	33			32			31	30		29	
		38		37			36		35	34	
	43	42			41			40		39	
47			46			45			44		
				52	51		50		49	48	
	58			57		56	55		54		53
			60								59

מאוזן: 1. זרוע

בהרות שמש; 4. קשור באומות ה- עולם; 10. אליו הולכים כל הנח- לים; 11. יקירתו של התיש; 13. כפול; 14. חשש, גוף שלישי, עתיד; 15. שיח-בר, נתן שמו לספר של טביב; 17. הורה; 19. מילת תנאי; 20. רנסנס; 22. אספן בולים; 25. תוארו של גבר; 26. שורה; 27. מצוי, שכיח; 30. התרומם באויר; 32. בלעדי היית ישן במיטה רטו- בה בחורף; 33. שמו הפרטי של

סופר ישראלי, צרף ראשי התיבות של שני שמותיו הפרטיים; 34. מקומו בחצר המלך; 36. אינו טובע; 37. פרי מאכל סוב-טרופי; 39. שפשו עד ברק; 41. מה שאתה צובר לקראת ראשית החודש; 42. קוצ'ווי הוא כזה; 44. בסתרה מתחבאת היונה; 46. על מה שנערות שמינית גמנסיה חולמות; 48. הערבים הביאוהו לאירופה; 50. מקור החיים; 51. עליו התנפצו התק- פות הגרמנים במלחמת העולם ה- שנייה; 53. סקול באבנים; 55. תולעת; 57. בתוכו; 58. אבל; 59. מתרחש יום- יום; 60. מה שאין באוטובוס.

מאונך: 1. צמר עדין; 2. ישן; 3. נערות משתדלות להיפטר ממנה; 5. בלעדה תהיה גידם; 6. כפול שניים - שחקן צרפתי; 7. תן; 8. המקשר בין

הנח"ל לברית המועצות; 9. אותה כבש דויד; 12. נע; 15. מכזו בא בן גורן יון; 16. אחת מששים שיצאו ממצרים; 18. משיך לארגון; 21. אחי שם; 23. סופו של חמור; 24. מספר עיקרי ה- רמב"ם; 26. קצה העלה; 28. קיים; 29. יסודי; 31. צד לב נערות; 32. עובר על אחד מעשרת הדברות; 35. אינו טובע; 37. האופירה של מימי; 38. תקון טעות בכתיב; 40. אויב; 41. אינו נדיר בישראל; 43. מה שדרוש לממשלה יציבה; 45. דרך, עבר, גוף שלישי, רבים; 46. עבורו בנו את ה- כור בנחל רובין; 47. חווה; 49. חש- בו; 52. הקדמונים שמוהו במרכז ה- גוף; 54. ערכה בגימטריה - 40; 56. ניתן לחלוב אותו מנחש; 58. מילה ברירה

פסקל פטי ומילין דמונג'ו ב"היום זה" - מחזר אחרת" המאהבות תיכננו רצח

סרטים

צידי האהבה

הציידים (אופיר, תל-אביב; צרפת) אינם במקרה זה צידי חיות-טרף בגיבול האפרי- קאי או בני-אצולה אנגליים היוצאים ביום ראשון לרדוף יום שלם אחרי ארנבת בעזרת כלביהם. הפעם אלה הם צידי החיה האנו- שית, בתנאי אחד, שחיה זו תהיה ממין נקבה, ובמצב מתקבל על הדעת. הם אינם כה גוראיים, הציידים הללו, ל- היפך, הם אנושיים מאוד. האחד מהם (שארל אונבור) הוא פקיד בנק צנוע וצנום, שלא ידע מעולם אהבה מהי, המחפש אחר אשה, עמה יוכל לחלוק את בדידותו. השני הוא צעיר מטורון (ז'אק שרייה), בעל מכונית ובעל נסיון, רודף נשים בתקווה למצוא את האשה האידאלית.

יום אחד נפגשים השניים במקרה, יוצאים לצוד במשותף נערות ברחובות פאריז. סיי פור הרפתקאותיהם מורכב מכמה חלקים. כל חלק הוא סיפור בפני עצמו, עם התחלה ועם סוף. כל סיפור הוא מעשה אמנות כ- לעצמו. כל סיפור לחוד נראה ומשתמע כ- רומן קצר, משעשע או עגום, בהתאם ל- נושא. כולם יחד מצטרפים למיקשה אחת ה- אומרת הרבה וליצירה קולנועית מצוינת.

צל עץ נער זוהר. בסיוורם על פני רחובות פאריז, מנסים השניים את מזלם עם נערות רבות. פליט קצר עם נערות גימ- נסיה מסתיים בצחוק פרוץ. ציד אשה נש- אה, המתקרב לסיום מוצלח בדירתה של קלה אחרי שנפרדה מבעלה, מסתיים במהל- מה, כשמתברר שהאשה עצמה אינה אלא ציידת גברים. בבית-קפה הם כמעט צדים שתי בנות-טובים, הצוכנות כבר להיכנס למיטותיהם, אלא שמשבר סנטימנטלי מונע זאת מהן ברגע האחרון. בחנות כלבו הם פוגשים בילדה המנסה לצוד את הגבר ה- ראשון בחייה.

לרגע נדמה לצעיר המטורון שמצא את בחירת ליבו (אנוק אימה), כשהיא יושבת ליד שולחן בבית-קפה צנוע. ניצני האהבה מתחילים לפרוח, כשמתברר לו שהאידיאל הוא גבה.

לבסוף מתגלגלים השניים לאורגיה אצי- לית. פקיד הבנק הצנוע מוצא שם את בחי- רת ליבו. הצעיר המטורון חוזר לבד לחדרו. הסרט נוגע למעשה באחד הנגעים החמ- רים של החברה המודרנית - בבדידות. הוא מציג סיפורים שונים ומשונים, הפועלים כפי שהם פועלים רק מתוך גורם משותף זה. הביצוע כמעט מושלם. בימוי של ז'אן פייר מוקי, בסגנון הגל החדש, שוטף וסו- חף. המשחק עומד על רמה גבוהה. אולם הפתעת הסרט הוא שארל אונבור, הזמר ה- פופולארי, שזה לו סרטו הראשון, המתגלה כשחקן מוכשר והמאפייל במשחקו על זה של נער הזוהר של ב.ב.

טוב למות - בסרט

המוזרדת מעץ לכל (הוד, תל-אביב; צרפת) אבל הסרט הוא מתחת לכל. שלושת הצעירים הזועמים של הקולנוע הצרפתי (רוברט חוסיין, מרינה ולאדי ורוג'ר חנין) מוכנים לעשות הכל למען מולדתם. אפילו

לייצר ולהשתתף בסרט גרוע.

רעיון הסרט כשלעצמו, אם כי אינו מקו- רי ביותר, היה מבטיח למדי. מעשה בשלו- שה אנשי מהתרת צרפתים בתקופת מלחמת העולם השנייה, המחסלים בעיירה נידחת, ערב סיום המלחמה, קולונל גרמני. הם נת- פסים יחד עם עקרת בית שנתנה להם מח- סה, ויחד עם דיג שעזר לאחד מחבריהם להימלט, נדונים למות. נותרה שעה אחת עד ביצוע פסק-הדין. בכל רגע עשויים ה- אמריקאים, שתותחיהם נשמעים כבר, להיכ- נס לעיירה ולשחררם. האם יצלחו?

לרוע המזל נכשל התסריט. כשכמעט כל העלילה מתרחשת בחדר אחד ומקבלת אופי תיאטרוני, נשאר עיקר התפקיד בידי הסקסט והביצוע. הסקסט הקלוש נכתב ברות ה- ציונות של סרטי הקרן הקיימת. הביצוע חיוור עוד יותר. המצלמה עוברת במשך כל הזמן על פני כל אחד מתחשת הנדונים, ב- תקווה למצוא הבעה או מבט המתאים לגורי- ליות השעה. לשוא. מה שהשחקנים מנסים להביע מעורר רק גיחוך. הצופה מצפה כבר לרגע בו יוציאו אותם להורג. טרומפלדור המסכן, בימיו היה כדאי ל- מות מוות ממשי למען המולדת. היום מס- פיק למות למענה מוות אמנותי בסרט.

דון-זואן בריבוע

היום זה - מחזר אחרת (אוריון, תל-אביב; צרפת) היא סיסמתו של דון-זואן פארינאי צעיר (אליין דילון) שאינו מסתפק בארוסה חמודה שהוא עומד לשאתה, מתנה אהבים עם עוד שלוש חברות יפהפיות, שי- אחת מהן אינה יודעת, בתחילה, על השניה. כאשר מתברר לבסוף לבתו של בעל בית המרקחת הנשואה (פסקל פטי), כי המנוחל מתאהב ברצינות בחברתה הסטודנטית ה- רחוקה (מילין דמונג'ו), וזו האחרונה מגלה כי אותה שעה מהור הצעיר אחרי חברתה חניכת המנזר (ז'קלין ססאר), מחליטות ה- שלוש לא פחות ואל יותר מאשר להמית את הצעיר. מותבן שכן נכשלות, פוגעות במ- קום זה בהורים, ושלחות לבסוף למאסר. כשכל זה מוגש בהומור קליל, בתוספת צילומים מתקתקים של שלוש היפהפיות, כולל גופותיהן, נשאר הסרט מבדר וקל. לא יותר.

חדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי- הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

- **מקום בצמרת** (חן, תל-אביב) - לורנס הרומי מפלס לו דרך אל הצמרת החב- רתית של עיירה בריטית דרך מיטתה של בת-החברה ושכירת-לבה של בת-מעמדה. סיי מון סיניורה.
- **רופא עץ פרישת דרכים** (מק- סים, תל-אביב) - חיצו הלעג של ג'ורג' ברנרד שאו המופנים נגד הרופאים, מוקהים בעודף סנטימנטליות, משחק משובח.
- **זה הדרך שלי** (סמדר, ירושלים) - סאטירה על החיים המודרניים. יצירת מופת.
- **חתולה על גג פח זרזי** (עמ- חן, חיפה) - אליזבת טילור מנסה לכבוש את ליבו של בעל מדוכא וסוטה. ברל איבס.
- **הדחליל** (מא, חיפה) - מלודרמה מצויינת על הרפתקאותיהם בחייו של בעל זאמן ומסור. מביים ומשחק פיטר גרמי.